

's-Gravenhage, 5 februari 1946.

Beste vriend Bob.

Je zult misschien wel gedacht hebben uit het oog uit het hart, maar dan heb je het toch mis gehad. Integendeel, ik had je zeker niet vergeten, en nog minder ben ik ziek. Ik voel me gelukkig kerngezond, hoewel ik nog steeds merk dat ik 2 jaar in Duitsland ben geweest. Ik ben steeds gauw moe en maar het liefste thuis.

Nee de reden van mijn niet schrijven zijn tweelei. t.w.:

- 1e. Ik heb ongeveer twee maanden over moeten werken, tot 's-avonds 9 uur en dan nog werk mee naar huis enfin en dan elke avond om twaalf uur doodmoe naar bed, dus je begrijpt toen bleef er niet veel tijd over om te schrijven, vooral als je dan de hele dag op kantoor werkt, voel je er 's-avonds niets meer voor.
- 2e. Ik schreef Tom Brettschneider half januari dat ik van plan was 2 en 3 februari 1946 naar Amsterdam te komen en dan natuurlijk gelukkig jou te bezoeken. Tom schreef echter vorige week pas terug dat het door een familiefeestje minder gelegen kwam en daardoor kwam het natuurlijk ook, dat ik jou lang niet geschreven heb. Nu wordt het echter begin maart Bob. Maar wat in het vat zit verzuurt niet?

Jammer dat je die film niet meer te pakken hebt kunnen krijgen, de foto's heb ik nog wel gedeeltelijk, hoewel ik ze natuurlijk niet graag zelf mis, vind je er misschien een weg op om ze te copieëren. Ik stel ze gaarne tot je beschikking.

Ik zal het adres van Theo Staats eens langs ambtelijke weg opsporen en ik deel je dan t.z.t. de nadere bijzonderheden wel mede.

Ik bewonder je activiteit op het gebied van Engelse les, voldoet je dat die Linguaphone? Het lijkt me voor de uitspraak wel heel goed, maar hoe is het met de grammatica? Of wordt die ook gelijk behandeld?

Wat je bedoelt met die geestelijke training is me niet volkomen duidelijk. Indien je bedoelt Psychologie, dan zou ik je wel kunnen helpen maar dan behoef je niet naar een instituut, want dan wil ik je wel een paar lessen xxxxx op proef zenden, en indien het bevalt de gehele serie, want ik heb zelf zo'n cursus vanuit Leiden gevolgd. Het is niet flauw zelfs erg pittig en het vereist een behoorlijke geconcentreerde studie. Ikzelf heb er erg veel profijt van gehad. De lessen stel ik je als vriend natuurlijke geheel gratis ter beschikking. Een seintje en ze vliegen u toe.

Een ding wil ik je echter zeggen. Jij bent Katholiek (zoals je weet ik Protestant) en je zult deze lessen geheel van de humanistische trant zelfstandig over moeten schakelen op de Christelijke Psychologie. Is niet zo moeilijk omdat, indien je het ernstig meent met je geloof, en dat mag ik toch van je aannemen na 2 jaar Duitsland, een fundament bij je aanwezig is. Gaarne verwacht ik je uitsluitsel en t.z.t. hoe jij over alles denkt. Hieruit volgt dan een diepgaande correspondentie, ons beiden tot heil en zegen.

Mag ik dan eerst nog even weten wat voor cursus jij volgt?

Het lijkt me toch wel nodig dat je zo'n cursus volgt want uit het verloop van je brief merkte ik op dat je chef kon worden en dat je je dat liever wilde laten varen, omdat je niet op kunt treden. !!!!

Ben je mal. Jij kunt juist wel optreden. Of zeg ik teveel dat jij de stube waarin je was bij elkaar hield en de jongens altijd goed wist te beïnvloeden. Aan wien was het dan te danken dat juist de jongens van jou kamer er altijd zo netjes uitzagen en trouw naar de kerk gingen. Ja Bob, ouwe jongen, je bent opgevallen. Schrijf je mer hierover nog eens wat!!

Ik ben onlangs lid geworden van de Bond voor Gerepatrieerden. Heb je er

al van gehoord. Zij bewerkten dat we de Mark nu uitbetaald krijgen tegen f. 0.75 koers. Eerst wilde ze me nog penningmeester maken, maar ik heb te weinig tijd.

Ik heb een hartig woordje gesproken op de oprichtingsvergadering, waarin ik zeide:

Het is hemel schreiend dat wij mensen die verplicht in Duitsland hebben gewerkt door de officiële instanties zo behandeld worden. Volksherstel legt de aanvragen van jongens uit-Duitsland terzijde. Arbeidsbeurs zegt tegen fabriekskanten, we hebben nog wel mensen voor U, maar die hebben in Duitsland gewerkt. Schandalig. Regering zwijgt als het graf en over de jongens die stierven aan bombardementen en honger wordt niets gesproken, xx of het wordt overschreeuwd door mensen die met het woord illegaliteit op de punt van hun tong lopen.

Wij verlangen geen genadeknijp van de instanties, maar onze plaats in Nederland die ons toekomt. Het moet uit zijn dat wij als derderangs Nederlanders behandeld worden of zoals sommigen zeggen, die het nog erger maken, derderangs N.S.B. ers. En dit wordt meestal geuit door mensen, directeurs van fabrieken, die ons netjes op de lijst zetten in 1942, en in plaats van ons een financiële steun te geven om te kunnen duiken, meewarig zeiden, het beste jongen en blijf Hollander,

Enfin Bob genoeg erover. Maar begrijp me goed Bob, ik behoor niet tot het leger van kankeraars, maar wel tot dat van de teleurgestelden. Daarom ben ik graag thuis, of onder vrienden, die hetzelfde lot beschoren was.

Bob een fotootje zou ik je graag geven, maar met een gevangenisnummer kan ik je niet zenden, trouwens ik lijk er wel een boef op. Iets zal ik hierbij insluiten en je moet maar eens zien of je de omgeving nog kent, waar deze foto gemaakt is. Oh sweet memories, I shall never forget you.

Bos ik vind het genoeg. In de hoop dat alles bij jou nog in orde is en in de hoop je spoedig weer eens de hand te kunnen drukken blijf ik als steeds je vriend en ex-lotgenoot,

Dick

Newtonstraat 227.

Den Haag.

Hoewel ik veel in de schouwburg kom, ben ik toch nog niet in het "Oranje Hotel geweest" hoe heet je vriend, als ik erheen ga kan ik op hem letten. Kun je niet eens naar Den Haag komen een Zondagje?

Indien je schrijft ben je van harte welkom

's-Gravenhage, 5 Februari 1946.

Beste vriend Bob.

Je zult misschien wel gedacht hebben uit het oog uit het hart, maar dan heb je het toch misgehad. Integendeel, ik had je zeker niet vergeten en nog minder ben ik ziek. Ik voel me gelukkig kerngezond, hoewel ik nog steeds merk dat ik 2 jaar in Duitsland ben geweest. Ik ben steeds gauw moe en maar het liefste thuis.

Nee de reden van mijn niet schrijven zijn tweeërlei. t.w.:

- 1e. Ik heb ongeveer twee manden over moeten werken, tot 's-avonds 9 uur en dan nog werk mee naar huis enfin en dan elke avond om twaalf uur doodmoe naar bed, dus je begrijpt toen bleef er niet veel tijd over om te schrijven, vooral als je dan de hele dag op kantoor pent, voel je er 's-avonds niets meer voor.
- 2e. Ik schreef Tom Brettschneider half Januari dat ik van plan was 2 en 3 Februari 1946 naar Amsterdam te komen en dan natuurlijk gelijk jou te bezoeken. Tom schreef echter vorige week pas terug dat het door een familiefeestje minder gelegen kwam en daardoor kwam het natuurlijk ook, dat ik jou lang niet geschreven heb. Nu wordt het echter begin Maart Bob. Maar wat in het vat zit verzuurt niet.?

Jammer dat je die film niet meer te pakken hebt kunnen krijgen, de fototjes heb ik nog wel gedeeltelijk, hoewel ik ze natuurlijk niet graag zelf mis, vind je er misschien een weg op om ze te copieëren. Ik stel ze gaarne tot je beschikking.

Ik zal het adres van Theo Staats eens langs ambtelijke weg opsporen en ik deel je dan t.z.t de nadere bijzonderheden wel mede.

Ik bewonder je activiteit op het gebied van Engelse les, Voldoet je dat die Linqphone?? Het lijkt me voor de uitspraak wel heel goed, maar hoe is het met de gramatica? Of wordt die ook gelijk behandeld??

Wat je bedoeld met die geestelijke training is me niet volkomen duidelijk. Indien je bedoeld Psychologie, dan zou ik je wel kunnen helpen maar dan behoef je niet naar een instituut, want dan wil ik je wel een paar lessen ~~zingen~~ op proef zenden, en indien het bevalt de gehele serie, want ik heb zelf zo'n cursus vanuit Leiden gevolgd. Het is niet flauw zelfs erg pittig en het vereist een behoorlijke geconcentreerde studie. Ikzelf heb er erg veel profijt van gehad. De lessen stel ik je als vriend natuurlijke geheel gratis ter beschikking. Een seintje en ze vliegen U toe.

Een ding wil ik je echter zeggen. Jij bent Katholiek (zoals je weet ik Protestant), en je zult deze lessen geheel van de humanistische trant zelfstandige over moeten schakelen op de Christelijke Psychologie. Is niet zo moeilijk omdat, indien je het ernstig meent met je geloof, en dat mag ik toch van je verwachten na 2 jaar Duitsland, een fundament bij je aanwezig is. Gaarne verwacht ik je uitsluitel en t.z.t hoe jij over alles denkt. Hieruit volgt dan een diepgaandere correspondentie, ons beiden tot heil en zegen.

Mag ik dan eerst nogeven weten wat voor cursus jij volgt.??

Het lijkt me toch wel nodig dat je zo'n cursus volgt want uit het verloop van je brief merkte ik op dat je chef kon worden en dat je je dat liever wilde laten varen, omdat je niet op kunt treden. !!!!! Ben je mal. Jij kunt juist wel optreden. Og zeg ik teveel dat jij de Stube waarin je was bij elkaar hield en de jongens altijd goed wist te beïnvloeden. Aan wien was het dan te danken dat juist de jongens van jou kamer er altijd zo netjes uitzagen en trouw naar de kerk gingen. Ja bob, ouwe jongen, je bent opgevallen. Schrijf je mer hierover nog eens wat!!

Ik ben onlangs lid geworden van de Bond voor Gerepatrieerden. Heb je er al van gehoord. Zij bewerkten dat we de Mark nu uitbetaald krijgen tegen f. 0.75 koers. Eerst wilde ze me nog penningmeester maken, maar ik heb te weinig tijd.

Ik heb een hartig woordje gesproken op de oprichtingsvergadering, waarin ik zeide:

Het is hemelschreiend dat wij mensen die verplicht in Duitsland hebben gewerkt door de officiële instanties zo behandeld worden. Volksherstel legt de aanvragen van jongens uit Duitsland terzijde. Arbeidsbeurs zegt tegen fabrikanten, we hebben nog wel mensen voor U, maar die hebben in Duitsland gewerkt. Schandalig. Regering zwijgt als het graf en over de jongens die stierven aan bombardementen en honger wordt niets gesproken, ~~ag~~-of het wordt overstemd door mensen die met het woord illegaliteit op de punt van hun tong lopen.

Wij verlangen geen genadeknikje van de instanties, maar onze plaats in Nederland die ons toekomt. Het moet uit zijn dat wij als derde rangs Nederlanders behandeld worden of zoals sommigen zeggen, die het nog erger maken, derderangs N.S.B. ers. En dit wordt meestal geuit door mensen, directeurs van fabrieken, die ons netjes op de lijst zetten in 1942, en in plaats van ons een financiële steun te geven om te kunnen duiken, meewarig zeiden, het beste jongen en blijf Hollander,

Enfin Bob genoeg erover. Maar begrijp me goed Bob, ik behoor niet tot het leger van kankeraars, maar wel totdat van de teleurgestelden. Daarom ben ik graag thuis, of onder vrienden, die het zelfde lot beschoren was.

Bob een fototje zou ik je graag geven, maar met een gevangenisnummer kan ik je niet zenden, trouwens ik lijk er wel een boef op. Iets zal ik hierbij insluiten en je moet maar eens zien of je de omgeving nog kent, waar deze foto gemaakt is. Oh sweet memories, I shall never forget you.

Bos ik vind het genoeg. In de hoop dat alles bij jou nog in orde is en in de hoop je spoedig weer eens de hand te kunnen drukken blijf ik als steeds je vriend en ex-lotgenoot,

Newtonstraat 327.  
Den Haag.

Hoewel ik veel in de schouwburg kom, ben ik toch nog niet in het "Oranje Hotel" geweest, hoe heet je vriend, als ik erheen ga kan ik op hem letten. Kun je niet eens naar den Haag komen een Zondagje?

indien je schrijft ben je van harte welkom.

Private Gintan